

ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์/โทรสาร 02-2819401 E-mail : disas_moac@hotmail.com

แจ้งเตือนศัตรูพืชระบาด “โรครากขาวยางพารา (White root disease)”

วันที่ 28 ตุลาคม 2564

เดือนเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย เผชิญการระบาดของโรครากขาว ที่มักเกิดขึ้นในช่วงฝนตกชุก สภาพอากาศมีความชื้นสูง สามารถเกิดได้ทุกระยะการเจริญเติบโต และมักเกิดขึ้นกับต้นยางอายุ 1 ปี ขึ้นไป โดยใบของยางพาราจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองในบางกิ่งหรือทั้งทรงพุ่ม ขอบใบจะห่อลงเล็กน้อย กิ่งแขนงบางส่วนแห้ง โคนต้นมีอาการเปลือกแห้งน้ำยางไหล เกิดแผลสีน้ำตาลที่โคน เมื่อขุดรากจะพบเห็นเส้นใยสีขาวของเชื้อราเจริญปกคลุมทั่วผิวราก และมีดอกเห็ดลักษณะครึ่งวงกลม ผิวด้านบนสีส้มเหลืองเป็นวงสลับสีอ่อนแก่ ขอบดอกสีขาวด้านล่างเป็นสีส้มแดงหรือน้ำตาลแผ่นเดียวหรือซ้อนกันหลายแผ่นเป็น ชั้นๆ เกาะติดกับโคนต้นหรือรากที่โผล่พ้นดิน ดังนั้น เกษตรกรควรหมั่นสำรวจสวนยางพาราอย่างสม่ำเสมอ หากพบยางพารามีอาการดังกล่าว ให้รีบขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอ หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรจังหวัด เพื่อหาทางควบคุมและป้องกันกำจัดก่อนเกิดการระบาดรุนแรง

เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา *Rigidoporus microporus* (Sw.) Overeem

ลักษณะอาการ

ระบบรากของยางพาราจะถูกทำลาย ทำให้พุ่มใบแสดงอาการผิดปกติโดยเปลี่ยนเป็นสีเหลืองในบางกิ่งหรือทั้งทรงพุ่ม ขอบใบจะห่อลงเล็กน้อยและค่อนข้างหนาเป็นคลื่น กิ่งแขนงบางส่วนแห้งจนในที่สุดจะแสดงอาการยืนต้นตาย ที่โคนต้นมีอาการเปลือกแห้ง น้ำยางไหล เกิดแผลสีน้ำตาลที่โคนเมื่อขุดรากจะพบเห็นเส้นใยสีขาวของเชื้อราเจริญปกคลุมทั่วผิวราก เส้นใยที่มีอายุมากจะกลมมนและกลายเป็นสีเหลืองซีดหรือแดงซีด เนื้อไม้ในระยะแรกแข็งกระด้างเป็นสีน้ำตาลซีด ในระยะที่เป็นโรคร้ายรุนแรงจะยุ่ยเป็นสีครีม ถ้าอยู่ในที่ชื้นและจะเน่าและปรากฏดอกเห็ดมีลักษณะเป็นครึ่งวงกลม แผ่นเดียวหรือซ้อนกันหลายแผ่นเป็นชั้นๆ เกาะติดกับโคนต้นหรือรากที่โผล่พ้นดินผิวด้านบนของดอกเห็ดเป็นสีส้มเหลืองเป็นวงสลับสีอ่อนแก่ ขอบดอกสีขาว ด้านล่างเป็นสีส้มแดงหรือน้ำตาล

การแพร่ระบาด

เชื้อราเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงฤดูฝน ที่มีความชื้นสูง การกระจายและการระบาดของโรคที่รุนแรงมักปรากฏในพื้นที่ปลูกที่มีรากไม้โตไม้ เป็นพื้นที่ปลูกที่ปลูกแทนป่าเป็นครั้งแรก และดินมีลักษณะเป็นดินร่วนทราย เชื้อราสามารถแพร่กระจายได้ โดยการสัมผัสกันระหว่างรากที่เป็นโรคกับรากจากต้นปกติ และสปอร์ของเชื้อราปลิวไปตามลม ติดไปกับขี้เถ้าแมลง หรือลอยไปตามน้ำแล้วไปตกบนบาดแผลของตออย่างใหม่ เมื่อมีความชื้นเพียงพอจะเจริญลุกลามไปยังระบบรากกลายเป็นแหล่งเชื้อโรคแหล่งใหม่

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

การป้องกันกำจัดและควบคุมโรครากขาวให้ได้ผลจะต้องมีมาตรการในการจัดการตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมการปลูกไปจนถึงหลังปลูก หรือระยะที่ต้นยางให้ผลผลิตแล้ว

1. การเตรียมพื้นที่ปลูกยางควรทำลายตอไม้ ท่อนไม้เก่าออกให้หมด ไถพลิกหน้าดินตากแดดเพื่อกำจัดเชื้อราที่เจริญอยู่ในดินและในเศษไม้เล็กๆ ที่หลงเหลืออยู่ในดิน

2. ในแหล่งที่มีโรคระบาด หลังการเตรียมดินควรปล่อยพื้นที่ว่างไว้ประมาณ 1 - 2 ปี หรือปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่ว เพื่อปรับสภาพดินให้เหมาะกับการเจริญเติบโตของพืชและจุลินทรีย์ในดินบางชนิดที่เป็นพืชต่อเชื้อราสาเหตุโรครากขาว

3. แปลงยางที่มีประวัติการเป็นโรครากขาวมาก่อน แนะนำให้ใช้กำมะถันผงผสมดินในหลุมปลูก 240 กรัมต่อหลุม เพื่อปรับสภาพ pH ดิน ให้เป็นกรด เหมาะต่อการเจริญของเชื้อปฏิปักษ์ต่อโรครากขาวและป้องกันการเจริญของเชื้อราสาเหตุโรครากขาวเข้าทำลายรากยาง

4. หลังจากปลูกยางไปแล้ว 1 ปี ควรสำรวจแปลงยางสม่ำเสมอ ตรวจสอบพุ่มใบเพื่อหาต้นยางที่เป็นโรครากขาว ในพื้นที่ที่ไม่เคยเป็นโรครากขาว ควรตรวจปีละ 1 - 2 ครั้ง ส่วนในพื้นที่ที่เคยเป็นโรครากมาแล้วให้ตรวจซ้ำทุก 3 เดือน ต้นยางเป็นโรครุนแรงไม่สามารถรักษาได้ ควรขุดต้นเผาทำลายและรักษาต้นข้างเคียงโดยใช้สารเคมี

5. ต้นยางอายุน้อยกว่า 3 ปี ที่เป็นโรครากขาวนั้น ควรขุดเผาทำลายให้หมดเพื่อยับยั้งการระบาดของโรค

6. ต้นยางที่มีอายุมากกว่า 3 ปีขึ้นไป ควรขุดคูล้อมบริเวณต้นเป็นโรค (กว้าง 30 เซนติเมตร ลึก 60 เซนติเมตร) เพื่อป้องกันไม่ให้โรคแพร่ระบาดไปยังต้นอื่นโดยการสัมผัสกันของราก และขุดลอกคูทุกปี

7. ไม่ควรปลูกพืชร่วม หรือพืชแซมที่เป็นพืชอาศัยในพื้นที่ที่เป็นโรคราก

8. ใช้สารเคมีสำหรับรักษาต้นที่เป็นโรคเพียงเล็กน้อย และใช้กับต้นข้างเคียงเพื่อป้องกันโรคโดยขุดร่องเล็กๆ รอบโคนต้น กว้าง 15 - 20 เซนติเมตร เทสารเคมีลงในร่องรอบโคนต้น ใช้สารเคมีทุก 6 เดือน เป็นเวลา 2 ปี

- ไตรเดอร์มอร์ฟ 75% EC อัตรา 10 - 20 ซีซี ต่อน้ำ 1 - 2 ลิตร ต่อดัน

- ไฮโปโคนาโซล 10% SL อัตรา 10 - 20 ซีซี ต่อน้ำ 1 - 2 ลิตร ต่อดัน

- โปรปีโคนาโซล 25% EC อัตรา 30 ซีซี ต่อน้ำ 3 ลิตร ต่อดัน

- เฮกซะโคนาโซล 5% EC อัตรา 10 - 20 ซีซี ต่อน้ำ 2 ลิตร ต่อดัน

- เฟนิโคลนิล 40% FS อัตรา 4 - 8 กรัม ต่อน้ำ 3 ลิตร ต่อดัน

อาการใบเหลืองและขอบใบห่อลง

ดอกเห็ดมีลักษณะเป็นครึ่งวงกลม

เส้นใยสีขาวของเชื้อราเจริญปกคลุมทั่วผิวยาง

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์/โทรสาร 02-2819401 E-mail : disas_moac@hotmail.com

แจ้งเตือนศัตรูพืชระบาด “โรครากเน่าโคนเน่าในทุเรียน (Root rot and Foot rot)”

วันที่ 28 ตุลาคม 2564

เตือนภัยเกษตรกรที่ปลูกทุเรียน ภาคตะวันออก และภาคใต้ของประเทศไทย ระวังการระบาดของโรครากเน่าโคนเน่าในทุเรียน เนื่องลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดปกคลุมอ่าวไทยตอนบนและภาคใต้จะมีกำลังแรงขึ้นทำให้มีฝนตกและฝนตกหนักบางพื้นที่ ดังนั้น เกษตรกรควรหมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบทุเรียนมีอาการใบเหี่ยวร่วงลง สีเหลือง บริเวณผลมีลักษณะฉ่ำน้ำ รากฝอยมีลักษณะเปลือกอ่อน เปื่อยยุ่ย บริเวณลำต้นพบคราบน้ำบนผิวเปลือก เมื่อใช้มีดถากจะพบเนื้อเยื่อเปลือกและเนื้อไม้เป็นแผลสีน้ำตาล ให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอ หรือสำนักงานเกษตรจังหวัด เพื่อดำเนินการหาแนวทางควบคุมและป้องกันกำจัดก่อนเกิดการระบาดรุนแรง

เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา Phytophthora palmivora

ลักษณะอาการ

อาการที่ราก ช่วงแรกใบอ่อนมีสีซีดไม่เป็นมันเงา เหี่ยวร่วงลง เมื่ออาการรุนแรงขึ้นใบจะเหลืองและหลุดร่วง หากขุดดูราก จะพบรากฝอยมีลักษณะเปลือกอ่อน และเปื่อยยุ่ยเป็นสีน้ำตาล เมื่อโรครุนแรงอาการเน่าจะลามไปยังรากแขนงและโคนต้น ทำให้ต้นทุเรียนโทรมและยืนต้นตาย

อาการที่กิ่งและที่ลำต้นหรือโคนต้น ระยะแรกจะเห็นทุเรียนแสดงอาการใบเหลืองเป็นบางกิ่ง สังเกตเห็นคล้ายคราบน้ำบนผิวเปลือกของกิ่งหรือต้น ในช่วงเช้าที่มีอากาศชื้นอาจเห็นเป็นหยดของเหลวสีน้ำตาลแดงออกมาจากบริเวณแผล และค่อยๆ แห้งไปในช่วงที่มีแดดจัด ทำให้เห็นเป็นคราบ เมื่อใช้มีดถากบริเวณคราบน้ำนั้นจะพบเนื้อเยื่อเปลือกและเนื้อไม้เป็นแผลสีน้ำตาล ถ้าแผลมีขยายใหญ่ลุกลามจนรอบโคนต้นจะทำให้ทุเรียนใบร่วงจนหมดต้น และยืนต้นแห้งตาย

อาการที่ใบ ใบอ่อนแสดงอาการเหี่ยว สีเหลือง บริเวณผลมีลักษณะฉ่ำน้ำสีน้ำตาลอ่อนและเปลี่ยนเป็นสีดำตายเน่าคล้ายน้ำร้อนลวก เส้นใบมีสีน้ำตาลดำ เกิดอาการไหม้แห้งคาต้นอย่างรวดเร็วและร่วงในที่สุด

การแพร่ระบาด

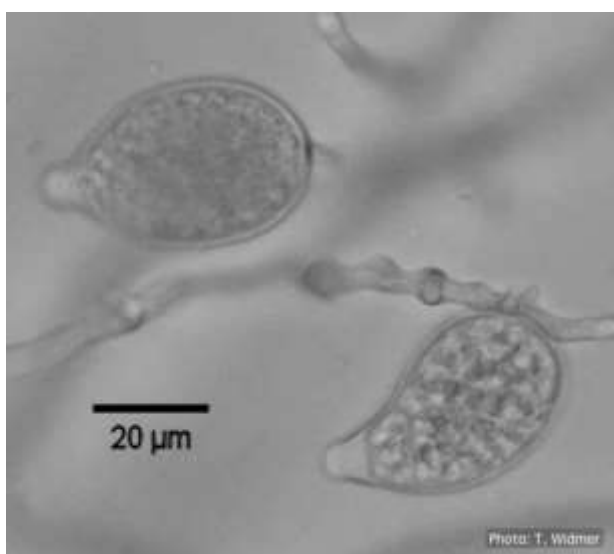
เชื้อราแพร่กระจายโดยลม น้ำ และฝน เนื่องจากเชื้อราสร้างสปอร์ที่สามารถเคลื่อนที่ไปตามน้ำได้ เรียกว่า zoospore และสร้างสปอร์ที่สามารถพักตัวอยู่ในดินได้เป็นเวลานานเรียกว่า chlamydospore เมื่อมีสภาวะแวดล้อมเหมาะสมก็สามารถงอกเส้นใยเข้าทำลายพืชได้ สภาวะที่เหมาะสมต่อการแพร่ระบาดได้ดีคือช่วงที่มีฝนตกชุก และความชื้นสูง

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. แปลงปลูกมีการระบายน้ำดี ไม่ควรมีน้ำท่วมขัง หากมีน้ำท่วมขังควรระบายออก
2. ปรับปรุงดิน โดยใส่ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก และปรับสภาพดินให้มีค่าความเป็นกรดต่างของดินประมาณ

6.5 กรณดินที่เป็นกรดจัด ให้ใส่ปูนขาวหรือโดโลไมท์ อัตรา 100-200 กิโลกรัม/ไร่

3. ควรหลีกเลี่ยงการกระทำที่ทำให้รากหรือลำต้นเกิดแผล ซึ่งจะเป็นช่องทางให้เชื้อราสาเหตุโรคเข้าทำลาย
4. ทุเรียนที่เป็นโรครุนแรงมาก หรือยืนต้นตาย ควรขุดออกแล้วนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วตากดินไว้ระยะหนึ่งจึงปลูกทดแทน
5. ตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบส่วนของใบ ดอก และผลที่เป็นโรค ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค ไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เมทาแลกซิล (metalaxyl) 25% WP อัตรา 30-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟอสฟิไทล-อะลูมิเนียม (fosetyl-aluminium) 80% WP อัตรา 30-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรให้ทั่วทรงพุ่ม
6. ไม่นำเครื่องมือตัดแต่งที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือ ก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง
7. เมื่อพบต้นที่ใบเริ่มมีสีซีด ไม่เป็นมันเงาหรือใบเหลืองหลุดร่วง ใช้ฟอสโฟนิก แอซิด (phosphonic acid) 40% SL ผสมน้ำสะอาด อัตรา 1:1 ใส่กระบอกฉีดยาฉีดเข้าลำต้น อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อต้น และ/หรือราดดิน ด้วยฟอสฟิไทล-อะลูมิเนียม (fosetyl-aluminium) 80% WP อัตรา 30-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล (metalaxyl) 25% WP อัตรา 30-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
8. เมื่อพบอาการโรคบนกิ่งหรือที่โคนต้น ถากหรือขุดผิวเปลือกบริเวณที่เป็นโรคออก แล้วทาแผลด้วย ฟอสฟิไทลอะลูมิเนียม (fosetyl-aluminium) 80% WP อัตรา 80-100 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร หรือ เมทาแลกซิล (metalaxyl) 25% WP อัตรา 50-60 กรัมต่อน้ำ 1 ลิตร ทุก 7 วัน จนกว่าแผลจะแห้ง หรือ ใช้ฟอสโฟนิกแอซิด (phosphonic acid) 40% SL ผสมน้ำสะอาด อัตรา 1:1 ใส่กระบอกฉีดยา ใช้อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อต้น ฉีดเข้าลำต้นหรือกิ่งในบริเวณตรงข้ามอาการโรค หรือส่วนที่เป็นเนื้อไม้ดีใกล้บริเวณที่เป็นโรค
9. หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ตัดแต่งกิ่งเป็นโรค กิ่งแห้ง และตัดขั้วผลที่ค้างอยู่ไปทำลาย นอกแปลงปลูกเพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค
10. การควบคุมปริมาณเชื้อในดิน โดยใช้เชื้อราปฏิปักษ์ *Trichoderma* โดยมีส่วนผสมของเชื้อรา *Trichoderma* + รำข้าว + ปุ๋ยคอก 1:4:10 โดยน้ำหนัก ในอัตรา 50 กรัมต่อตารางเมตร คลุกเคล้าส่วนผสมให้เข้ากัน โรยลงดินในพื้นที่รัศมีทรงพุ่ม หรือใช้รองก้นหลุมก่อนปลูก

เชื้อสาเหตุ เชื้อรา *Phytophthora palmivora* อาการที่ลำต้น เนื้อเยื่อเปลือกและเนื้อไม้เป็นแผลสีน้ำตาล

อาการที่ใบ ใบอ่อนแสดงอาการเหี่ยว บริเวณแผลมีลักษณะฉ่ำน้ำ สีน้ำตาลอ่อน และเปลี่ยนเป็นสีดำ

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์/โทรสาร 02-2819401 E-mail : disas_moac@hotmail.com

แจ้งเตือนศัตรูพืชระบาด “โรคลำต้นเน่าปาล์มน้ำมัน (Basal stem rot)”

วันที่ 28 ตุลาคม 2564

เตือนเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย ฝ้าระวังการระบาดของโรคลำต้นเน่าปาล์มน้ำมัน เนื่องจากสภาพอากาศในช่วงนี้มีฝนตกหนัก มีความชื้นในอากาศสูงเหมาะต่อการแพร่ระบาดของโรค โดยต้นปาล์มน้ำมันที่มีอายุ 1 – 22 ปี จะมีการใบเหลืองหรือด่างเป็นปื้นบนทางใบล่าง ใบย่อยแห้งตาย ยอดที่ยังไม่คลี่สั้นกว่าปกติและสีซีด ในปาล์มน้ำมันที่มีอายุมากกว่า 20 ปี เริ่มแรกมักสังเกตได้ค่อนข้างยาก โดยทางใบแก่จะมีสีซีดจางและหักพับลงรอบลำต้นทางยอดไม่คลี่มีจำ นวนมากกว่าปกติ เมื่ออาการรุนแรงขึ้นจะค่อยๆ แห้งตายลุกลามจนถึงยอดรากที่อยู่บริเวณโคนต้นเปื่อยแห้ง เน่า เกิดดอกเห็ด ดังนั้น เกษตรกรควรหมั่นสำรวจสวนปาล์มน้ำมันอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นปาล์มน้ำมันมีอาการดังกล่าว ให้รีบขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอ หรือเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรจังหวัด เพื่อหาทางควบคุมและป้องกันกำจัดก่อนเกิดการระบาดรุนแรง

เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา Ganoderma sp.

ลักษณะอาการ

1. ปาล์มน้ำมันอายุ 1 – 22 ปี มีอาการใบเหลืองหรือด่างเป็นปื้นบนทางใบล่าง ใบย่อยแห้งตายยอดที่ยังไม่คลี่สั้นกว่าปกติและสีซีด ปลายยอดแห้ง เมื่ออาการรุนแรงใบจะเหลืองทั้งต้น ชะงักการเจริญเติบโต และยืนต้นตายภายใน 6 - 24 เดือน
2. ปาล์มน้ำมันอายุมากกว่า 20 ปี เริ่มแรกมักสังเกตได้ค่อนข้างยาก จะสังเกตเห็นเมื่ออาการลุกลามต้นถูกทำลายมากกว่าร้อยละ 50 โดยทางใบแก่สีซีดจางและหักพับลงรอบลำต้น ทางยอดไม่คลี่มีจำนวนมากกว่าปกติ เมื่ออาการรุนแรงขึ้นจะค่อยๆ แห้งตายลุกลามจนถึงยอด รากที่อยู่บริเวณโคนต้นเปื่อยแห้ง เน่า เกิดดอกเห็ด ภายในลำต้นถูกทำลาย จึงยืนต้นตายหรือหักล้มภายใน 2 - 3 ปี

การแพร่ระบาด

โดยสปอร์จากเห็ดผ่านลม น้ำ อุปกรณ์ทางการเกษตร และการสัมผัสกันทางรากของต้นปาล์มน้ำมันใต้ดิน

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. เตรียมพื้นที่ปลูกโดยกำจัดต่อเถา ทำความสะอาดแปลงเพื่อกำจัดเชื้อสาเหตุในซากพืช และจัดการระบบระบายน้ำให้ดี
2. กำจัดวัชพืชหรือพืชอาศัยอื่นลดการสะสมของเชื้อในธรรมชาติ
3. ทำความสะอาดอุปกรณ์และเครื่องมือทางการเกษตรก่อนนำไปใช้ทั้งของเกษตรกร และคนตัดปาล์ม
4. บำรุงต้นปาล์มให้แข็งแรง โดยใส่ปุ๋ยอินทรีย์ผสมกับเชื้อไตรโคเดอร์มา อัตรา เชื้อสด 1 กิโลกรัม รำละเอียด 4 - 10 กิโลกรัม และปุ๋ยอินทรีย์ 50 - 100 กิโลกรัม หวานรอบส่งฟุ่ม 3 - 6 กิโลกรัมต่อต้น ในช่วงที่มีความชื้นสูงหรือรองกันกันหลุมก่อนปลูก 100 กิโลกรัมต่อหลุม
5. หมั่นสำรวจแปลงเพื่อสังเกตลักษณะอาการของโรค โดยเฉพาะแปลงที่เคยมีประวัติการเกิดโรคในพื้นที่มาก่อน ตรงบริเวณต้นปกติที่อยู่โดยรอบของจุดที่พบต้นที่เกิดโรค ซึ่งลักษณะอาการผิดปกติเริ่มแรก มักคล้ายกับอาการขาดธาตุ และตรวจสอบการเข้าทำลายภายในต้น โดยใช้ไม้เคาะลำต้นหากลำต้นถูกทำลายจะมีเสียงโปร่งภายใน

6. เมื่อพบดอกเห็ดเจริญเติบโตขึ้นให้รีบกำจัด นำไปทำลายทิ้งนอกแปลงทันที และถากบริเวณที่เนื้อเยื่อที่ถูกทำลายออก ทาพัตด้วยเชื้อไตรโคเดอร์มา หรือใช้สารเคมีกำจัดเชื้อรา เช่น thairam และคอยตรวจสอบหากมีดอกเห็ดเกิดขึ้นอีกหรือลักษณะอาการทางใบยังไม่ปกติจะต้องทำการถากซ้ำ

7. ราดหรือฉีดพ่นบริเวณรอบโคนต้นและโดยรอบอย่างสม่ำเสมอด้วยเชื้อไตรโคเดอร์มา โดยผสมเชื้อสด 1 กิโลกรัม ต่อน้ำ 20 - 100 ลิตรกรองเฉพาะน้ำนำมาใช้

8. ขุดหลุมบริเวณรอบโคนต้นที่เกิดโรคเพื่อป้องกันการแพร่ระบาด แต่อาจจะป้องกันได้ไม่สมบูรณ์เนื่องจากต้องขุดหลุมให้ลึกพอ และระวังเรื่องลงดินเงินภายหลัง

ทางใบแก่หักพับรอบลำต้น

ดอกเห็ดเจริญเติบโตบนลำต้น

ลำต้นที่ถูกทำลาย

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์